

naa til en Ændring paa dette Omraade, ikke er blevet kronet med Held. Det hænger sammen med, at Vanskelighederne er meget store. Men jeg ser med al Sympati paa Ønsket om at faa en mere moderne Byggelovgivning end den nugældende; thi jeg er enig med det ærede Medlem i, at det jo praktisk talt er ganske urimeligt, at der neppe opføres nogen Bygning, uden at der maa dispenseres fra Loven paa et eller flere Punkter. Jeg tror dog rigtignok, at Tidspunktet til at skride til en Ændring her, til en endelig Lovgivning, som saa skulde overholdes, naturligvis, saaledes at Dispensation skulde være Undtagelsen, neppe vil være inde nu, fordi de Dispensationer, som har været givet gennem de senere Aar, jo har været Dispensationer, som de Forhold, der har udviklet sig under Krigen og i Aarene nærmest derefter, har nødvendiggjort. Jeg tror, det var ønskeligt at komme ind i mere normale Byggetider end dem, vi siden da har gennemlevet, før vi skrider til en Ændring af disse Forhold. Det ærede Medlem nævnte forskellige Eksempler paa Urimelighederne i denne Lovgivning, bl. a. dette, at en Beboelsesbygning paa 16,95 m's Højde normalt skal være forsynet med en Skorsten, der er indtil 31,38 m høj. Det ærede Medlem gjorde det meget morsomt og sagde: Jeg beder Dem endelig lægge Mærke til Decimalerne. Men disse Decimaler er der saamænd ikke den fjerneste Grund til at ironisere over, fordi de hidrører ganske simpelt fra Om sætningen af Alen til Meter i Henhold til Meterloven. Jeg tænker mig, at naar det ærede Medlem faar denne ganske naturlige Forklaring . . . (*Elna Munch*: Den kender jeg) . . . ja, saa finder jeg ikke, der er nogen som helst Anledning til at fremsætte en Udtalelse angaaende disse Decimaler, der er en nødvendig Følge af Omregningen. Man maa jo respektere den Lov, der bestod før Omregningen og bestaar endnu. Det er selvfølgelig heller ikke Meningen, at der skal være en saadan Skorstenshøjde som den, der her er talt om, det er en Fabriksskorsten, der i denne Forbindelse er tænkt paa, og det vil ethvert Menneske med en lille Smule praktisk Sans forstaa. Derfor ved jeg ogsaa, at det ærede Medlem, der besidder denne praktiske Sans i saa høj Grad, er fuldkommen klar over, hvorledes dette Forhold ligger. Jeg vil henpege paa, at ved den Lov, vi fik angaaende Byplaner, Lov Nr. 122 af 18. April 1925, er der raadet Bod paa adskillige af de Vanskelig-

heder, som den gamle Byggelovgivning hidtil har foranlediget. Men, som sagt, jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at der her er et Omraade, hvor man maa se at komme til en Ændring og en Forbedring. Jeg synes dog, at Initiativet hertil bør tages af Kommunerne, og at det for Københavns Vedkommende naturligt bør udgaa fra Kommunalbestyrelsen. Men jeg ved ogsaa, at det ærede Medlem har ganske naturlige Veje til at faa et saadant Initiativ fremkaldt derfra.

Jeg var lidt forundret over, at det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen har fundet Anledning til her at fremdrage Spørgsmaalet om Fragttilskuddet til de bornholmske Stenindustrier. Jeg skal ikke komme ind paa dette Tilskuds Forhistorie. Det voldte ikke nogen Vanskelighed i Forhandlingen med Rigsdagens Industriudvalg, der den Gang var nedsat, og Finansudvalgene at faa gennemført en Fragttilskudsordning; men jeg tør sige, at den Ordning, vi saaledes kom til, er mere sejlivet end nogen gammel Kat. Gang efter Gang er den undlivet, Gang efter Gang har man fastlagt det Tempo, hvori Nedgangen af Fragttilskuddet skulde ske, og man har fastsat Tidspunktet for Ophøret; men lige saa hyppigt har man maattet omgøre de trufne Beslutninger. Og man naaede til sidst ogsaa til at give et Fragttilskud, der laa betydeligt højere end selve Fragten, saaledes at Produktionen fik et direkte Tilskud. Ikke desto mindre hævdede man fra de interesseredes Side, at hvis man ikke opretholdt dette Tilskud, var Stenindustrien nødstedt. Nu er man saa naaet — efter gentagne Gange at have strakt sig for at imødekomme denne Industri — til Takster paa 2 Kr. pr. m³ Brosten, 1 Kr. 50 Ø. for Chaussébrosten og 20 pCt. af Fragtudgiften ved Forsendelsen af Skærver. Disse Satser skulde gælde 1927 ud. Derefter skulde de halveres, og endelig ved Udgangen af 1928 skulde Ordningen helt høre op. Da denne Ordning var truffet med Stenindustriens Udøvere, mente man, at nu var man paa den sikre Side. Men nu kommer det ærede Medlem her og rejser Krav om, at den Ordning, der skulde løbe ud ved Udgangen af 1927, fremdeles skal bestaa. Det kommer mig ikke overraskende, for det ærede Medlem har jo som Fører for en Deputation fra Bornholm for ganske faa Dage siden været hos mig i samme Anledning. Men det kommer mig ganske vist overraskende, at det ærede Medlem fremdrager det her i Tinget, for ved hans Besøg hos